

17.

København, den 20. Marts 1911.

Til Folketingets Udvalg for Takstlovene.

Vi ville gerne paa de danske Teglværksforeningers Vegne henstille til det ærede Udvalg at forhindre, at Jernbanetaksterne paa Mursten forhøjes, da dette vil virke meget generende, for ikke at sige ødelæggende, for den danske Teglværksindustri.

Det er jo en bekendt Sag, at Mursten er en Vare, der i Forhold til sin Vægt er af meget ringe Værdi (ca. $\frac{1}{3}$ Ø. pr. Pund) og saaledes daarligt taaler ret store Transportomkostninger. De ville saaledes se, at Mursten er en af de allerbilligste Varesorter i Forhold til sin Vægt, Grus og Skærver dog undtagne; men derimod vil Prisen for Tørv f. Eks. andrage ca. $\frac{1}{2}$ Ø. pr. Pund, Halm ca. 2 Ø. pr. Pund og Kul 1 Ø. pr. Pund. Teglværkerne ere i Forvejen haardt trængte af Konkurrence fra Udlandet: Tyskland, Sverige og Norge, hvorfra der haves billige Sejlfrafter til alle de danske Havne.

Følgende Eksempler fra Værker, der have sendt mange Sten til København, belyse Vanskeligheden ved efter de nye Takster at konkurrere med Skibsfragten.

Fragten ad Søvejen fra Lomma og Hveen er pr. 1,000 Sten ca. 3 Kr.

Fra et Teglværk ved Hillerød vil Fragten efter de nye Takster blive pr. 1,000 Sten ca. 5 Kr.

Fra Flensborg til København er Skibsfragten ca. 4 Kr. 50 Ø. pr. 1,000.

Fra Stenstrup til København vil Banefragten efter de nye Takster blive ca. 9 Kr. 50 Ø. pr. 1,000.

Fra Korsør til København vil Banefragten efter de nye Takster blive ca. 6 Kr. 50 Ø. pr. 1,000.

Det vil saaledes være en direkte Begunstigelse af de udenlandske Værker, hvis Jernbanetaksterne forhøjes, og deraf følger jo kun, at Forbrugerne af Mursten i Nærheden af Havnene ville forsyne sig fra Udlandet, naar de danske Teglværker ikke kunne tilbyde deres Varer til samme Pris som de udenlandske Værker. Resultatet bliver da, at Produktionen af Mursten i Danmark maa væsentlig indskrænkes, og deraf følger saa igen, at en Del dansk Arbejdskraft bliver ledig, og Teglværksejerne blive daarlige Skatteydere, ligesom Statsbanerne faa meget mindre at køre med, hvorved Indtægten formindskes, og Resultatet bliver da modsat den tilsigtede Forøgelse af Statens Indtægter, nemlig en Indtægtsformindskelse, thi det nytter jo intet at have nogle høje Fragttakster, naar man saa faar forholdsvis meget mindre at køre med.

Da Teglværkerne hidtil kun have faaet Vogne til Mursten, naar Statsbanerne ikke have haft andet at køre med, har Murstenstransporten skaffet Banerne en jævn Transportmængde og derved tjent som Regulator for Godsbefordringen, hvorfor det maa siges at være daarlig Banepolitik yderligere at hemme denne Godsforsendelse.